

VOLKSBELANG

Jaargang 128 - nummer 1 - januari 2007 - maandblad

Verhofstadt gaat er weer voor

Het Liberaal Vlaams Verbond (LVV) nodigde premier Guy Verhofstadt uit als gastspreker voor de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Tijdens de druk bijgewoonde receptie liet de premier duidelijk verstaan voor een volgende regeertermijn te gaan. Hij riep alle liberale krachten op om voor een open en vrije samenleving op te komen. Op economisch vlak gaat het goed, maar moeten nog meer inspanningen geleverd worden voor een lastenverlaging. Tijdens de nieuwjaarsreceptie werd ook het algemeen jaarverslag van het LVV voorgesteld.

Lees blz. 4, 5, 11 en 12.

Premier Guy Verhofstadt zette voor het LVV zijn ideeën uiteen over een open samenleving.

Een verstandige staatshervorming

Het debat over de staatshervorming is definitief op gang gekomen. Tijdens zijn nieuwjaarstoespraak op het Paleis kondigde premier Guy Verhofstadt een nieuwe staatshervorming aan waarbij de klem-

toon vooral ligt op een versterking van het federale België. Er moet wat gedaan worden aan de versnippering van de bevoegdheden, de spanningen in de Brusselse rand

blijven een doorn in het oog en de gemeenschappen moeten de volle financiële verantwoordelijkheid krijgen voor hun beleidsdaden.

In een interview met Volksbelang zegt de Gentse professor-emeritus **Walter Prevenier** (zie foto) intussen dat de Vlaamse liberalen in de staatshervorming een duidelijk standpunt moeten innemen: Niet fanatiek en radicaal, wel goed overwogen en onderbouwd. Maar duidelijk, geen mossel noch vis. Want dan zou de VLD weer de 'Pest voor Vlaanderen' kunnen worden. In de lijn van de LVV-traditie

moet de partij haar verantwoordelijkheid nemen in de verdediging van de belangen van de Vlamingen met als doel het vormen van een verstandig nieuw België.

Lees het editoriaal blz. 2 en het interview blz. 6, 7 en 8.

LVV-agenda

Woensdag 14 februari om 18u.
Hilton hotel (26ste verdieping)
Waterloolaan 38 te 1000 Brussel
Rik Torfs: De politiek in de toekomst.
Partijen of bewegingen?

Wederzijds respect

Het zijn moeilijke tijden voor het Belgisch koningshuis. Eerst was er het proces over de fraude bij de Belgische Marine waar prins Laurent in de rechtbank moest komen getuigen, dan de onthulling door twee Vlaamse journalisten van de inhoud van een vertrouwelijk gesprek dat zij hadden met prins Filip tijdens de nieuwjaarsreceptie op het Paleis in Brussel. Ze kregen beiden naar eigen zeggen, want Filip zelf hebben we over het incident niet gehoord, een flinke bolwassing. Ze werden vriendelijk verzocht wat positiever over de kroonprins te berichten zoniet zou hen voorgoed de toegang tot het Paleis worden geweigerd. Premier Verhofstadt sprak van een 'ongepaste' reactie van de prins.

Op korte tijd moest de premier meerdere keren een lid van het koningshuis in het openbaar terugfluiten. De premier deed dit telkens 'open en bloot'. De twee journalisten lieten van hun zijde de kans niet liggen om van hun 'berisping' een staatszaak te maken. Het 'colloque singulier' (het discreet omgaan met gesprekken met leden van het koningshuis) geldt blijkbaar niet meer voor hoofdredacteuren...

Van republikeinse partijen zoals N-VA en Vlaams Belang zijn we na zo'n voorval len extreme reacties gewoon. Doch dit keer liet sp.a-voorzitter Johan Vande Lanotte zich zelfs ontvallen dat men zich in Laken best aan de grondwettelijke geplogenheden aanpast, of men verplicht wordt om die Grondwet te wijzigen. Toch opvallend hoe open politici vandaag over het koningshuis spreken.

Wat kunnen de beweegredenen van Filip geweest zijn om journalisten zo'n standje te geven? Misschien was hij inderdaad de aanhoudende kritiek dat hij niet bekwaam zou zijn om te regeren, grondig beu, en voelde hij zich, gevangen in

zijn functie van kroonprins, machteloos tegenover de pers. Sommige journalisten, hierin gesteund door sommige politici, beuken al jaren op een scherpe en vaak brutale manier in op zowel het privé- als publiek leven van Filip. Of leeft hij zo intens met het beeld van zijn oom Boudewijn die zijn grote voorbeeld is? Misschien gaf Boudewijn hem ooit wel de 'missie' mee waarover Filip het tegen de journalisten had?

Vraag bij dit alles is hoe de monarchie in de toekomst zal omgaan met de pers en de politiek. Boudewijn had een gevoel voor het politieke spel. Gewezen premier Wilfried Martens omschrijft het in zijn memoires op treffende wijze: "Boudewijn was objectief en scrupuleus in zijn opdracht, met name regeringscrisissen oplossen, en formateurs en ministers benoemen. Het Paleis manifesteerde zich vaak door discrete, maar nuttige tussenkomsten". Boudewijn ging slechts één keer te ver toen hij weigerde de abortuswet te ondertekenen, waarmee hij impliciet een democratische meerderheid in het parlement niet wou erkennen. We weten uit historische werken van Leopold III dat hij in voortdurend conflict leefde met zijn ministers en door de Koningskwestie het land bijna naar de afgrond leidde. Tot in zijn memoires bleef hij er overtuigd van dat de koning in België, zelfs binnen zijn grondwettelijke rol, politiek kan wegen. Het staat in schril contrast met de huidige koning en zijn zoon Albert. Hij beseft dat hij zich als een verstandig soeverein moet gedragen.

De constitutionele monarchie is tot nader order voor ons land nog steeds de beste staatsvorm, onder voorwaarde dat de monarchie en de politiek in wederzijds respect elkaar vinden. Anders loopt het fout.

VOLKSBELANG

wordt uitgegeven door de vzw **Liberaal Vlaams Verbond, Stichting Vanderpoorten**

Verantwoordelijke uitgever:

Bert Cornelis,
Kard. Mercierlaan 63,
3001 Leuven

Hoofredactie:

Bert Cornelis Bert@Reflextc.be

Vormgeving:

Ilde Cogen ilde.cogen@vld.be

Secretariaat:

Luc Pareyn - Liberaal Archief
Kramersplein 23 - 9000 Gent
tel. 09/221.75.05 - fax:
09/221.12.15
www.liberaalarchief.be
luc.pareyn@liberaalarchief.be

Johan De Maegt

Een veelzijdig liberaal

De 130ste verjaardag van de geboortedatum van de in Beert-bij-Halle geboren Johan De Maegt is onopgemerkt voorbijgegaan. Hij was tijdens het interbellum, samen met Abraham Hans, sterjournalist van Het Laatste Nieuws. Hij wordt als vader van de Vlaamse cursiefjesschrijvers geroemd, was onopvallend betrokken bij belangrijke activiteiten en stromingen van het Vlaamse geestesleven en als polemist gevreesd of bejubeld.

Aanvankelijk was de in 1876 geboren De Maegt onderwijzer in een gemeenteschool van Schaarbeek. In 1914 week hij uit naar Nederland. In Middelburg richtte hij een Belgische school op voor kinderen van Vlaamse oorlogsvluchtelingen. In 1916 kwam door zijn toedoen het 'Werk der Vlaamse oorlogsmeters' tot stand en werkte hij mee aan Vlaamse en Nederlandse tijdschriften. Het Liberaal Archief publiceerde in 2000 een bundel van zijn opstellen uit o.m. het actief pacifistisch oorlogsblad Vrij België (1915-1918) in 'Schuilend in Middelburg' (inleiding en bewerking van Jacques Van Bergen). Hij ontmoette in Nederland Abraham Hans, die zijn boezemvriend zou worden. Samen trokken zij vaak door weer en wind rond de Belgisch-Nederlandse grens om oorlogsnieuws op te vangen dat zij naar Amsterdam stuurden (voor De Telegraaf). Samen bezochten zij Vlaamse lotgenoten: de schilders Walter Vaes en Emmanuel Viérin, trokken naar een dodenhuisjes waar aangespoelde lijken van Vlaamse militairen lagen, naar het Vredeshof in Vlissingen waar Vlaamse soldaten werden begraven...

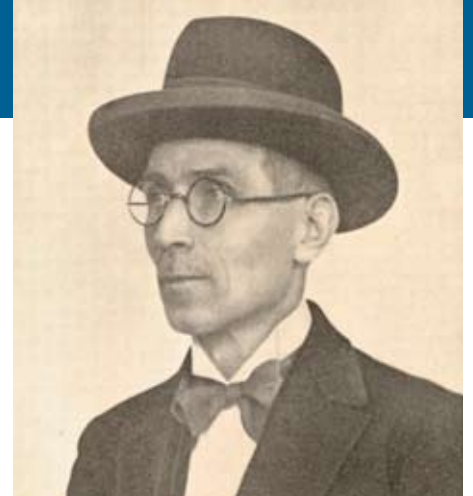
Geestdriftige Vlaming

Uit zijn journalistieke werk bij Het Laatste Nieuws leerde men De Maegt bewonderen als een beminnelijk en bescheiden man, een geestdriftige Vlaming, die wanneer het nodig was best de geestig-ironiserende toer kon opgaan. Weinigen weten dat hij ook

meewerkte aan het satirische weekblad Pallieter (2 april 1922-17 juni 1928), niet te verwarren met de bijna naamgenoot 't Pallieterke. De katholiek Filip de Pillecijn en de socialistische dichters Raymond Herremans en Karel Leroux vormden er de redactie van. Pallieter verscheen op 16 pagina's als een hedendaags nieuwsmagazine. De Maegt spotte in cursiefjes met gewichtdoenerij, vertederde zich over de kleine man en kantte zich tegen alles wat niet strookte met zijn Vlaamse overtuiging. Men kan De Maegt rustig de vader noemen van een rist latere liberale cursiefjesschrijvers à la Roger Van de Velde, Michel Casteels (Piet Korrel), Dirk Luyten, Piet Sterckx ('Dagschuimer') en Bert Verhoye ('Minimaal'). Het best kwam De Maegt tot zijn recht als bezoeker-interviewer van bekende Vlamingen, schrijvers, schilders en musici. Zo schreef hij in Het Laatste Nieuws van 11 december 1930 een verslag over een bezoek aan de berucht-beroemde Brusselse Mi-jolclub, in 1912 ontstaan rond Herman Teirlinck.

Luchtballonnetjes

Harder gaat het er aan toe in De Maegts reacties in de rubriek 'De Keerzijde' van het invloedrijke literaire maandblad Forum (1932-1935), met als belangrijkste redacteurs Menno ter Braak, Marsman, Du Perron en in Vlaanderen vooral Maurice Roelants. De Maegt reageerde stug in op de protesten in Forum tegen de huiselijke, de provinciale, de boerenroman en het streven naar kosmopolitische

openheid. "Foei!" schreef een wrevelige maar voorzichtige De Maegt waarop Maurice Roelants hitsig reageerde: "...Johan De Maegt houdt niet van onconformistisch proza...ook niet van een speldeprikje in de luchtballonnetjes van onze literaire dwaasheden...Forum verdient dan ook geen kwaad woord van commentaar meer en Johan De Maegt kan het commentaar des te beter uitmeten in De Vlaamse Gids, die de lezers naar de rust der kerkhoven en de schrijvers langs het achterpoortje der politiek in de Koninklijke Vlaamse Academie leidt...De motieven van die goede De Maegt zijn nochtans zuiver. Zij zijn te zoeken in een edel en teder hart, waarvoor alles heilig is: de saamhorigheid onder de Vlamingen, de goedheid, de eerbied voor de eerbied, de nationale en de partij-instellingen, de hekeling van wat gek en verdraaid is – dit laatste echter op voorwaarde dat de tijd er is overheen gegaan met een glanzende patine..." De Maegt schreef niet alleen polemieken en het speciale nummer 500 van de Abraham Hans Kinderbibliotheek (de 'Hankens'): 'Uit het leven van A. Hans', momenteel een collector's item. Nog steeds fel begeerd en te koop aangeboden op eBay zijn 'Het lied van bosch en hei' uit de Novellenbibliotheek van Die Poorte (nummer 8), 'Ontmoetingen' (uitgegeven door het Willemsfonds, nr. 179), 'De vijf horizonten' en 'Braf, de profeet' (een verhaal van ontrouw en mime en andere Brabantse vertelsels van Charles De Coster, bewerkt door De Maegt). Postuum verscheen van hem 'De kleine almanak van Brabant'. Hij schreef ook onder de pseudoniemen Nele Klauwaertdinne (!) en A. Rannah: 'Het boek van Mandineke'

John RIJPENS

LVV-voorzitter
Clair Ysebaert:
"2007 wordt een
boeiend jaar."

Hoofdredacteur van Volksbelang Bert Cornelis,
algemeen secretaris van het LVV Oscar de Wandel
en LVV-voorzitter Clair Ysebaert.

Clair Ysebaert, LVV-ondervoorzitter
Freddy Neyts en vicepremier en minister van
Binnenlandse Zaken Patrick Dewael.

Nieuwjaarsboodschap van de LVV-voorzitter

De nieuwjaarsreceptie en statutaire jaarlijkse algemene vergadering van het Liberaal Vlaams Verbond (LVV) zijn meer dan een formaliteit geworden. Het LVV had immers niet minder dan premier Guy Verhofstadt uitgenodigd. Met een zicht op een avondlijk Brussel vanaf de bovenste verdieping van het Hilton Hotel liet LVV-voorzitter Clair Ysebaert zijn licht schijnen op de dingen.

2007 wordt voor het LVV een belangrijk jaar, zowel op programmatorisch als op organisatorisch vlak. Op 10 juni 2007 vinden er immers federale verkiezingen plaats. Bedoeling is om de vergaderingen van het LVV op die wijze te organiseren dat politieke en andere agenda's niet in de soep draaien.

Het blijft de bedoeling om samen te werken met andere liberale organisaties zoals het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU) en de denkgroep Liberales.

Samenwerken is de boodschap, niet alleen om de vergaderwoede te beper-

ken, maar we denken dat het heilzaam is in een electorale periode het liberale kruit met maximale efficiëntie te verschieven, zo zei de voorzitter.

Bij het nieuwe jaar is het goed niet zozeer naar het verleden, maar naar de toekomst te kijken, zo ging voorzitter Ysebaert verder. En over die toekomst zei de gastspreker, premier Verhofstadt, ooit: "Ik zal niet sterven in het parlementaire pluche, dat weet ik zeker. Het gaat mij om het politiek project waar ik voor sta. Te vaak kom ik mensen tegen die vastgeroest zitten aan hun machtspositie, aan de politiek als bron van inkomen en vermogen. Zij zijn mede verantwoordelijk voor de kloof die er is gegroeid tussen burger en politiek. Wie zonder roeping en passie aan politiek doet, ademt vervreemding".

Clair Ysebaert besloot hieruit dat Verhofstadt eigenlijk wil dat beleidsmakers en bewindvoerders in het algemeen maatregelen treffen tegen zichzelf. In zijn visie over de spontane krachten uit de

samenleving is alles vrij, ongebonden, ongecontroleerd. "Allicht verkrijkt Guy Verhofstadt zich ook vandaag nog wel een beetje op de moeilijkheidsgraad die wat diepgaander hervormingen van dit conservatieve landje blijven oproepen. Waar het om de structuren gaat – die tot in het merg versteend en verzuild zijn – beweegt er soms weinig. Het corporatisme van de instellingen is zowaar nog taaier dan dat van de mensen. En zodoende blijft het streven van de premier naar verandering en vernieuwing iets van de kamikaze-romantiek in zich hebben.

Of zoals hij ooit zei: Je kunt geen oude muren afbreken zonder stof in de neus te krijgen. En het is veel beter eens goed te niezen dan om al dat stof onder de mat te vegen, zoals tot nu toe de gewoonte was in België, concludeerde voorzitter Ysebaert.

Waarop alle LVV'ers de zakdoeken boven haalden en naar de premier luisterden...

Premier Guy Verhofstadt bij het LVV

Met de bekende gedrevenheid sprak premier Guy Verhofstadt tijdens de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie het LVV toe. 2006 was een goed jaar voor België. Maar alles kan beter.

Premier Guy Verhofstadt wijst de LVV'ers de weg naar de toekomst.

Vooraf op economisch vlak doet ons land het goed, zo wist de premier. De economische groei kwam in 2005 als gevolg van de spectaculaire verhoging van de olieprijs uit op 1,5% van het Bruto Binnenlands Product. Dat percentage was nog hoger dan het gemiddelde van de Eurozone. Toch was die groei ruim onvoldoende om met vertrouwen de economische toekomst tegemoet te zien. De koopkracht van de gezinnen nam toe en voor het eerst is de werkloosheid vorig jaar niet gestegen, maar gedaald. De reden voor dit alles: een consequent beleid van acht jaar met lastenverlagingen, koopkrachtverhogingen, doelgerichte hervormingen en dit alles binnen gezonde overheidsfinancien. De belastingen en vooral de lasten op arbeid dalen. En toch blijft de totale fiscale en parafiscale druk hoog. Sommigen geraken daar niet over uitgepraat. Maar de verklaring is simpel. Hoe meer mensen werken en hoe meer zwart werk

wit wordt, hoe meer belastingen bij de overheid toekomen. Met andere woorden, hoe meer we de lasten op arbeid

verlagen, hoe meer werk er wordt geschapen en hoe meer inkomsten de overheid krijgt. Daarom wil de premier ook na de verkiezingen van 10 juni deze politiek voortzetten. Ondanks het feit dat de federale regering op haar laatste benen loopt, zou het fout zijn om stil te zitten tot aan de komende verkiezingen. Dit zal volgens de premier geen regering van lopende zaken worden.

De premier wees op de ethische verworvenheden van de paarse regeringen en benadrukte dat inzake de buitenlandse politiek in de voormalige kolonie Congo een doorbraak werd geforceerd. Ten slotte hield Verhofstadt een pleidooi voor een vrije en open samenleving. "Het vraagt alle politieke krachten te verenigen die de vrijheid lief hebben. Al diegenen die de vrijheid niet zozeer zien als het hoogste persoonlijke goed, maar wel als de belangrijkste hefboom om de samenleving vorm te geven. Als middel bij uitstek om de maatschappij te organiseren en tot grotere welvaart te brengen".

De nieuwe stek van het LVV: de bovenste verdieping van het Hilton met Brusselse skyline.

“Met de CD&V hadden we op ethisch vlak nooit zo ver gestaan”

Walter Prevenier (72), professor-emeritus geschiedenis aan de Universiteit Gent, en zowat de geschiedschrijver van het liberalisme in Vlaanderen, is van oordeel dat de verwezenlijkingen van de paarse regeringen Verhofstadt-I en -II op ethisch vlak onomkeerbaar zijn geworden. “Met de christendemocraten in de regering zouden die onmogelijk zijn geweest. De periode van paars is, historisch gezien, voor het liberalisme een uiterst belangrijke fase in de ontwikkeling van de samenleving in België en Vlaanderen.”

Een interview over de huidige revoluties bij de VLD, over de vorige en de toekomstige.

In Knack van november 2006 noemde u de ‘revolutie binnen de VLD’ voor een onwillige verstaander nog ietwat contradictorisch. Het is een revolutie en tegelijk een terugkeer naar de oude waarden. Kan u dit even nader verklaren?

Walter Prevenier: “Met de oude waarden bedoel ik het ‘Manifest van Oxford’ dat toch een algemeen platform van het naoorlogse liberale denken blijft. Revolutionair betekent dat je je voortdurend aanpast aan nieuwe maatschappelijke evoluties en uitdagingen. Op het eerste gezicht kan dit tegenstrijdig klinken. Maar sinds ik dit in Knack zei is er in de VLD wel een en ander gebeurd. Guy Verhofstadt stelde zijn Vierde Burgermanifest voor waarin hij de grote bakens voor de toekomst uitzet en die revolutie inhoud heeft gegeven.”

Waarom komt de VLD uitgerend nu met deze operatie?

“Het moment is geen toeval. We hadden de gemeenteraadsverkiezingen en de zaak-Dedecker. De uitsluiting van Dedecker is niet te herleiden tot het

louter uitschakelen van één man. Het is volgens mij een duidelijk signaal van de partijleiding dat niet een strekking à la Dedecker, maar een andere bij de VLD domineert.”

“Ik denk dat de zogenaamde rechtse liberale stroming een minoriteit is geworden.”

Die strekking is met Dedecker dus niet verdwenen?

“Met Dedecker is het rechts liberalisme niet verdwenen, als het dat is wat u bedoelt. Telkens als je historische analyses maakt van de grote vernieuwingsmomenten bij de Vlaamse liberalen kom je tot de vaststelling dat er gelijktijdig meerdere stromingen in wisselende belangrijkheid aanwezig zijn. Het gaat daarbij zelfs om meer dan twee stromingen zoals links en rechts. Na de verruiming van Omer Vanaudenhove in 1961 bijvoorbeeld kwam er, naast de dominante vrijzinnige stroming, een belangrijke katholieke bij. Dedecker

beriep zich op de realiteit van zo’n bestaande radicale stroming. Maar die staat natuurlijk haaks op het ethisch progressief en sociaal liberalisme zoals dit een vertaling kreeg in de paarsgroene en paarse regeringen. De coalitie kleurt de dominante lijn binnen een partij. Noodgedwongen. Vandaar dat het conservatisme in de VLD niet aan zet is. Ik denk zelfs dat de zogenaamde rechtse liberale stroming een minoriteit is geworden.”

Dat ethisch progressieve is een handelsmerk van paars, maar als we het Vierde Burgermanifest lezen, krijgen we een sterk economisch en ecologisch verhaal. Zijn de ethische verzuchtingen van de liberalen dan volledig ingevuld?

“De ethisch progressieve en sociaal gecorrigeerde stroming binnen het politiek liberalisme is nadrukkelijker dan ooit voordien de voorbije acht jaar aanwezig geweest in de paarsgroene en paarse regeringen van Verhofstadt. Deze periode zal achteraf gezien een uiterst belangrijke fase in de ontwikkeling van de samenleving in België en Vlaanderen worden. Na de tweede wereldoorlog beleefden we eind jaren zestig een eerste emancipatiegolf waarbij de geesten in beweging kwamen. Zelfs in de katholieke kerk en in de meest conservatieve partijen zoals de CVP. In de jaren zeventig met de economische crisis krijgen we een terugkeer naar conservatieve standpunten op ethisch vlak waarbij een deel van de rechtervleugel van de christendemocratie overstapt naar het Vlaams Blok, een partij die op ethisch vlak nog conservatiever is. Eind jaren negentig kwam er een nieuwe op-

Interview met professor-emeritus Walter Prevenier

stoot van openheid en ethisch progressisme bij het aantreden van Verhofstadt-I. Deze beweging is onomkeerbaar. Op kwesties zoals abortus, euthanasie, het homohuwelijk kan niet worden teruggekomen. Die zijn verworven. Vandaar dat er nu een accentverschuiving is naar een andere problematiek zoals bijvoorbeeld sociale kwesties, de vergrijzing, de arbeidsduur en de ecologische uitdagingen. Verhofstadt heeft op die vlakken opnieuw enkele taboe's doen sneuvelen en op zijn voluntaristische manier een toekomstbeeld geschetst."

"Op ideologisch vlak zijn de Vlaamse liberalen op dit moment het meest creatief in België."

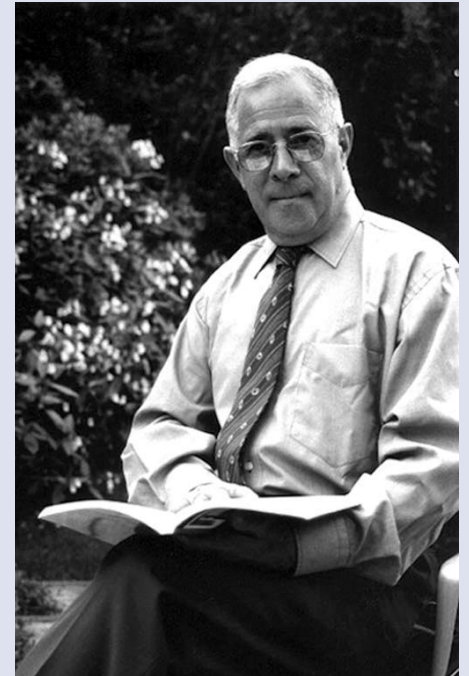
U noemt de abortuswet, maar die werd toch al vòòr dat er sprake was van paars goedgekeurd. Is die ethisch progressieve beweging dan vroeger begonnen?

"Juist, we moeten eerlijk zijn. Er was al lang een alternatieve meerderheid in het parlement om abortus te regelen. Toenmalig premier Wilfried Martens heeft op een bepaald ogenblik ingezien dat verzet niet langer zin had. Een alternatieve meerderheid keurde in 1990 de abortuswet goed. Na 1999 zijn er zaken verwezenlijkt die volgens mij met de christendemocraten in de regering onmogelijk zouden geweest zijn."

Eerst kregen we de verruiming van Omer Vanaudenhove, vervolgens de oprichting van de

Vlaamse PVV, de stichting van de VLD en dan het nieuwe project van de paarsgroene regeringen op federaal en Vlaams niveau. Hoort hetgeen nu in de VLD gebeurt historisch gezien al in dit rijtje thuis?

"Het is opnieuw een ideologische herbronning die ik zeer toejuich. Op ideologisch vlak zijn de Vlaamse liberalen op dit moment het meest creatief in België. De CD&V bijvoorbeeld zegt ooit wel eens te zullen nadenken over inhoud, maar wanneer, dat weten we niet. We moeten wel toegeven dat al deze vernieuwingsoperaties voor een groot stuk partijtactiek waren. Vanaudenhove wilde een grote centrumpartij om een breder electoraal platform te maken, maar ideologisch was het cruciaal dat de band tussen geloof en politiek werd doorbroken. Je kon voortaan als katholiek op een liberale partij stemmen, in eer en geweten. Een volgende stap was de Vlaamse onafhankelijkheid van de liberalen in 1972 met de oprichting van de PVV. Daardoor kwam het fundamenteel verschil tussen het Waals-Franstalig en Vlaams liberalisme tot uiting. Het liberalisme in Brussel en Wallonië is steeds een ethisch en sociaal-economisch conservatiever liberalisme geweest. Het is dat nog altijd. Het eerste congres van de Vlaamse liberalen in 1972 ging niet voor niets over ethische kwesties en vormde de basis van wat er na 1999 met de Vlaamse liberalen in de regering is verwezenlijkt. Aan Waalse kant hoorde je geen woord over deze thema's. Het sociale liberalisme en de liberale vakbond zijn in Vlaanderen geboren, meer bepaald in Gent, niet in Wallonië. De derde golf vond volgens mij in 1979 plaats met het congres in

Walter Prevenier: "De uitsluiting van Dedecker is niet te herleiden tot het louter uitschakelen van één man. Het is volgens mij een duidelijk signaal van de partijleiding dat niet een strekking à la Dedecker, maar een andere bij de VLD domineert."

Kortrijk waar de basis is gelegd van de burgermanifesten en de oprichting van de VLD. De klemtoon lag op de overdreven macht van de staat en het middenveld. Verhofstadt was niet tegen het middenveld op zich, maar tegen het immobilisme ervan. Hij deed dit natuurlijk zò radicaal dat hij jaren door de woestijn is moeten gaan. Pas na enige bijsturing, en wat geluk met de dioxinecrisis, kon de VLD de grootste partij van België worden."

En nu?

"Wel, we staan nu voor een volgende

uitdaging. Met de huidige aanpak moet de VLD natuurlijk het verschil proberen te maken met de andere partijen. Dit kan alleen maar door een duidelijk perspectief en een inhoudelijke richtingwijzer zoals het Vierde Manifest". Maar men komt van ver. U schrijft in uw historische overzichten dat de opendebatcultuur die aanvankelijk succes had, tot verscheurende conflicten leidde. "Wel de episode van het migrantenstemrecht had men beter vermeden. Er is daardoor onnodig veel krediet bij de publieke opinie verloren gegaan. Je merkt dit aan de uitslag van de Vlaamse verkiezingen in 2004 en de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006. Dat verloren krediet moest moeizaam worden heropgebouwd. Vandaag mogen we rustig zeggen dat de situatie zeer sterk is verbeterd."

Een en ander zal later wellicht in de geschiedenisboekjes herleid worden tot een 'clash tussen grote ego's'. Ging het er vroeger tussen Frans Grootjans, Herman Vanderpoorten en Willy De Clercq ook zo aan toe?

"Bij de oprichting van de PVV in 1972 had dit ook kunnen gebeuren. Maar het is niet gebeurd. De dag na het congres stond in Het Laatste Nieuws een foto van die drie liberale voormannen broederlijk naast elkaar. Ik vermoed dat dit niet eenvoudig is geweest. Ze hadden alle drie een verschillend talent, verschillende kwaliteiten en karakters. Maar ze vulden elkaar aan, en ze hadden een gemeenschappelijke 'vijand': het Franstalig liberalisme. Dat heeft hen samengehouden."

De voorbije periode in het Vlaams politiek liberalisme is heel sterk opgehangen aan de figuur van Verhofstadt. Is dit geen risico voor de toekomst?

"We mogen daar niet pessimistisch in zijn. Indien zich een probleem van opvolging in een partij stelt, dan lukt het kiezen van een opvolger dikwijls heel goed. Kijk naar Yves Leterme. Wie zou ooit gedacht hebben dat hij zo ver

zou geraken? Dikwijls creëert de functie de persoonlijkheid. Het is maar pas als mensen met talent in een bepaalde machtspositie komen dat ze dat talent ook werkelijk kunnen tonen. Bij de VLD is het hic et nunc onvermijdelijk dat de kaart van Verhofstadt wordt getrokken. Zowel tactisch als ideologisch. Je ziet natuurlijk meteen dat andere partijen op zoek zijn gegaan naar politici die het tegen een dominante figuur als Verhofstadt kunnen opnemen."

Waar moeten we het Liberaal Vlaams Verbond situeren in heel dit verhaal?

"Wel, het LVV is op vele momenten de waakhond geweest van de partij, vooral toen de Vlaamse problematiek actueel was. Die traditionele rol kan het LVV vandaag nog perfect spelen. Het verbond heeft een plaats als denktank binnen het Vlaams liberalisme."

"De VLD moet haar verantwoordelijkheid nemen in de verdediging van de belangen van de Vlamingen met als doel het vormen van een verstandig nieuw België."

Op communautair vlak houdt de VLD een heel rationeel discours. Alles staat in functie van degelijk bestuur. Wordt daardoor niet de indruk gewekt dat de VLD niet voluit zal gaan voor de Vlaamse zaak?

"Aan Franstalige kant zit de schrik er goed in. Elke wijziging aan de staatsstructuur wordt als Vlaams separatisme geïnterpreteerd. Aan Vlaamse kant zitten we met de CD&V die onder druk van een radicale partner, de N-VA de extreme kant op moet. De meerderheid van de Vlamingen is niet voor die extreme oplossingen gewonnen. Vandaar dat de Vlaamse liberalen nog niet zo slecht zitten. Ik denk dat de redelijkheid

van de verstandige middenkoers hier op haar plaats is. Niet fanatiek en radicaal, wel goed overwogen en onderbouwd. Maar duidelijk, geen mossel noch vis. Want dan zou de VLD weer de 'Pest voor Vlaanderen' kunnen worden. In de lijn van de LVV-traditie moet de partij haar verantwoordelijkheid nemen in de verdediging van de belangen van de Vlamingen met als doel het vormen van een verstandig nieuw België."

Hoe ziet u de verhouding tussen LVV en VLD?

"Oh, het LVV is geen opponent maar een heilzame antithese van de partij. Het is een onafhankelijke locomotief van het liberale denken, met een eigen sociaal-economisch profiel en een ethische sensibiliteit. Het LVV moet zich beroepen op de macht van sterke ideeën op langere termijn. Dit is een klassiek beeld dat nog altijd klopt. Maar het LVV heeft geen monopolie. Er zijn ook andere denkgroepen binnen de liberale familie. Neem bijvoorbeeld Liberales, een nog jonge succesvolle organisatie."

Is het liberalisme als ideologie nog aantrekkelijk bij jongeren?

"Absoluut. Aan de universiteit is er heel wat interesse bij studenten geschiedenis, politieke en economische wetenschappen, en rechten voor het liberalisme. Het LVSV is een bloeiende studentenvereniging aan drie Vlaamse universiteiten. Niet onbelangrijk zijn de activiteiten van het Liberaal Archief waar Luc Pareyn en zijn medewerkers mensen warm maken voor de geschiedenis van het liberalisme. Dit uit zich in tal van publicaties en de aantrekkingskracht van het archief op studenten. Neen, we mogen helemaal niet pessimistisch zijn."

Bert CORNELIS

Vlaanderen, o welig filmland

Het vorig jaar is er nauwelijks wat veranderd in 'Vlaanderen filmland'. Jawel, Vlaamse films blijven niet meer stilstaan bij 'koeien in de wei'. Enkele nieuwe genres en subgenres duiken aarzelend op. Over de essentiële problemen rond subsidiebeleid, filmopvoeding in het onderwijs, de mogelijkheid om op een normale manier met film bezig te zijn, blijft alles bij veel geblaas met weinig wol. Vroeger was er nauwelijks iets maar men kan zich afvragen of de Vlaamse film in 2006 intussen een begrip is geworden? Ondanks een (onthoofd?) Vlaams Audiovisueel Fonds en injecties van Tax-Shelter blijft de kwaliteit vrij bedroevend.

Merkwaardig en vrij nieuw (in 2005 begonnen) was alleszins dat het betere werk afkomstig was van het VTM-opzet 'Fait Divers', schaamteloos geïnspireerd door de BRT-reeks 'Made in Vlaanderen' van decennia geleden. Televisiefilms, m.a.w., gedraaid met een krap budget (van om en bij de 350.000 euro, of éénderde van een doorsnee Vlaamse film), deels gefinancierd door een (commerciële) televisiezender, deels door het Vlaams Audiovisueel Fonds en als bioscoopfilm verdeeld door een grote distributeur (KFD).

Misdaadkomedie

De eerste, 'Verlengd Weekend', van Hans Herbots, werd een onthutsend succes, naar Vlaamse normen (100.000 toeschouwers). Een misdaadkomedie met een maatschappijkritisch sausje, over een bedrijfsleider (gespeeld door Koen De Bouw) die door wanbeleid tientallen werknemers naar het stempel-lokaal stuurt en die door twee van zijn mensen (de onvermijdelijke Jan Declair en Wouter Hendrickx) gedurende een weekend wordt gegijzeld.

'Vidange perdue', van Geoffrey Enthoven, komt uit dezelfde 'Fait Divers'-stal en wordt haast integraal gedragen door Nand Buyl als een helder denkende tachtiger met een hekel aan de bedilzucht van zijn omgeving en de maatschappij. 'Dennis van Rita' van

Hilde Van Mieghem was de derde geslaagde film uit de 'Fait Divers'-reeks, over de problematische relatie tussen een onmachtige moeder (Els Dottermans) en haar labiele, wat achterlijke jongvolwassen zoon (Matthias Schoenaerts) die ervan beschuldigd wordt een kind te hebben misbruikt.

Verdienstelijk was ook de vaak ontstellende emothriller 'De hel van Tanger' van Frank Van Mechelen ('De indringer'). Een gevangenisdrama, gebaseerd op een waar verhaal over de vrachtwagenchauffeur Pierre Stukken (gespeeld door Filip Peeters) die in Marokko letterlijk in een hel belandt nadat hij wordt beschuldigd van drugtrafik. Intelligente publiekscinema.

Met veel poeha werd een poging tot popcornsucces (de eerste Vlaamse spektakelfilm?) aangekondigd: 'Windkracht 10: Koksijde Rescue' van Hans Herbots (opnieuw hij), naar de gelijknamige VRT-serie. Vergeten we vooral niet het kwantitatieve aandeel van Studio 100 met het voorbije jaar niet minder dan 'drie' films: een tweede K3-film ('K3 en het ijsprinsesje') van Indra Siera, een tweede Piet Piraatfilm ('Piet Piraat en het vliegende schip') van Bart Van Leemputten, en de 'zesde op rij' Kabouter Plopfilm 'Plop in de grote stad'.

Boksfilm

In december 2006 werden we vergast

met 'De koning van de wereld', voor het eerst in digitaal filmformaat en de eerste Vlaamse boksfilm in de vorm van een film noir, gedraaid door good old Guido Henderickx (waar is de tijd van 'Verbrande brug', 'De proefkonijnen', 'Skin', 'Moeder, waarom leven wij?' en 'S'?). Gesitueerd in het naoorlogse Vlaanderen van 1950 over een Vlaamse bokser die internationaal doorbreekt en (uiteraard) gemanipuleerd wordt door de (Cubaanse!) maffia. Uiteraard nog geen 'Rocky', 'Raging Bull' noch 'Million Dollar Baby' maar met sterke vertolkingen van een charismatische Kevin Janssens als de kampioenbokser Stan, Jan Declair als zijn boksmotor, Koen De Bouw als Stans broer Romain, Josse De Pauw als de oom en Henderickx 'muze' Natali Broods.

Wordt het in 2007 beter met o.m. 'Dagen zonder lief' van Felix Van Groeningen, de verfilming van Herman Brusselmans' bestseller 'Ex-drummer' (door Erwin Mortier), 'Firmin' (van Dominique Deruddere, een komische film gebaseerd op het populaire typetje Firmin Crets van en met Chris Van den Durpel), 'De laatste zomer' (een coming-of-age film van Joost Wynant)? Breekt Studio 100 internationaal door met de verfilming van een misdaadboek van Stan Laurysens? Gaat Erik Van Looy na zijn Hollywooddromen opnieuw een Jef Geeraertsboek draaien – of een scenario van Bart De Pauw waarover zo veel goeds wordt verteld?

John RIJPENS

DE NIEUWE CAMERAWET

Evenwicht tussen veiligheid en privacy

De Senaat heeft in december het wetsvoorstel voor het gebruik van bewakingscamera's goedgekeurd. "Het is de kroon op het werk na meer dan een jaar intensief werken in het parlement", zegt senator Stefaan Noreilde die de wet schreef. "Met deze camerawet bewijzen we dat veiligheid en privacy hand in hand kunnen gaan. Beide rechten zijn voor liberalen fundamenteel en verdienen onze aandacht."

De wet kwam er op vraag van minister van Binnenlandse Zaken Patrick Dewael en moet de bestaande rechtsonzekerheid over bewakingscamera's wegwerken. "Tot voor kort was er alleen de privacywet van 1992, maar die is niet geschreven vanuit de specifieke problematiek voor cameratoezicht en sommige bepalingen zijn hierop moeilijk toepasbaar. Je moet al een gespecialiseerde jurist raadplegen om te weten aan welke regels je te houden. Dit is onaanvaardbaar. Regels moeten klaar en duidelijk zijn. Zo moeten camera's volgens artikel 17 van de privacywet aangemeld worden bij de privacycommissie vooraleer ze in gebruik worden genomen. Uit cijfers van diezelfde commissie blijkt echter dat het aantal aangemelde camera's slechts een fractie vormt van het aantal

gebruikte camera's. Sinds 1995 heeft de commissie slechts 671 aangiftes ontvangen, terwijl ons land meer dan 10.000 bewakingscamera's telt. De weinige aangiftes komen vooral van bedrijven", situeert Noreilde.

Intense voorbereiding

De camerawet kwam tot stand na meer dan een jaar parlementair werk. De senaatscommissie Binnenlandse Zaken, waarvan Stefaan Noreilde ondervoorzitter is, organiseerde een twintigtal hoorzittingen - onder andere met zonechefs van de lokale politie, de privacycommissie, de Liga voor Mensenrechten, het Verbond van Belgische Ondernemingen, enz. - wat de wet een ruim draagvlak geeft. De nieuwe bewakingscamerawet onderscheidt drie soorten 'plaatsen'

Senator Stefaan Noreilde

waarvoor andere, eenvoudige regels gelden. Voor camera's op niet-besloten plaatsen - zoals een openbare weg of parken die worden beheerd door de overheid - gaat de wet uit van een sterk geloof in de lokale autonomie, want daarvoor is er een positief advies nodig van de gemeenteraad en de korpschef van de lokale politie. En één dag voor de activering moet het eenvoudig standaardformulier verzonden zijn naar de privacycommissie. Op vraag van de VLD is er in de wet dus geen Kafkaïaanse vergunningsplicht opgenomen. Noreilde benadrukt hierbij dat het cameratoezicht in de publieke ruimte een belangrijk hulpmiddel van technische ondersteuning kan zijn voor de politiediensten, zodat de interventies bijvoorbeeld gericht kunnen verlopen. "Tijdens evenementen zoals de Gentse Feesten hebben ze hun nut al bewezen. Maar camera's zijn geen wondermiddel in de strijd tegen criminaliteit en overlast. Ze mogen nooit leiden tot minder blauw op straat. Cameratoezicht mag geen afbreuk doen aan de community-policing, de zichtbare aanwezigheid van de politie op het terrein", verduidelijkt Noreilde.

Voor cameragebruik op niet voor het publiek toegankelijke, besloten plaatsen - zoals privéwoningen, kantoorgebouwen fabrieken waar enkel werknemers komen - gelden dezelfde meldingsregels. Maar wie een camera plaatst voor persoonlijke of huishoudelijke doeleinden valt niet onder de meldingsplicht,

ook een punt waarop de VLD altijd heeft aangedrongen.

Gemeenschappelijke regels

Daarnaast zijn er gemeenschappelijke regels voor alle bewakingscamera's, die vooral tot doel hebben de privacy van iedere burger te beschermen.

"In alle drie de gevallen maakt een pictogram duidelijk dat er een camera hangt. Zo weet iedere burger bij het betreden van een camerabewaakte zone perfect dat er camerabewaking plaatsvindt. Verder mogen de camera's alleen de eigen plaats filmen. Zo mag je bijvoorbeeld niet de tuin van je buurman filmen. Onlangs werd in Sint-Niklaas een man vrijgesproken die zijn straat filmde. Met deze wet kan dit dus niet. Camera's mogen niet specifiek gericht zijn naar plaatsen die je zelf niet beheert", verduidelijkt Noreilde.

"Heimelijk filmen mag ook niet. Intimiteitsgevoelige plaatsen zoals toiletten of pashokjes mag men nooit filmen. In Groot-Brittannië stonden eind vorig jaar vier politiemannen terecht omdat ze een meisje bespieden dat een bad nam. Deze wet verbiedt dat uitdrukkelijk. Gefilmde personen krijgen op basis van een gemotiveerd verzoek toegang tot de opnames. Bij een weigering kan de privacycommissie bemiddelen. Lukt dit niet, zal uiteindelijk de rechter beslissen. De opnames mogen tot slot maximum een maand bewaard worden, tenzij zij zorgen voor bewijsmateriaal voor een misdrijf of de daders kunnen identificeren", aldus Noreilde. Wie de voorgaande regels overtreedt, riskeert boetes van 25 tot 1.000 euro.

Ook intelligente bewakingscamera's vallen in deze wet onder de definitie van de bewakingscamera. "Ze worden echter niet verboden. In Koksijde bewijzen ze bijvoorbeeld hun nut. Wie vindt dat het gebruik van een slimme camera in een specifiek geval de privacy schendt, kan terecht bij de privacycommissie of de rechter", besluit Noreilde.

Meer info: www.noreilde.be

Stefaan REYNAERT

"Back to basics"

Een greep uit het LVV-activiteitenverslag 2006

Het Liberaal Vlaams Verbond kijkt met enige tevredenheid terug op 2006. Niet dat wij ons zouden tooien met de verhandelende sluiers van de zelfgenoegzaamheid en de zelfkritiek helemaal terzijde zouden laten... Dat is immers niet onze gewoonte. Wie kritisch is voor anderen, moet dat fatsoenshalve ook voor zichzelf zijn. Maar zoals u -veel uitvoeriger dan ik dat vandaag kan doen- in 'Volksbelang' heeft kunnen lezen, heeft het afgelopen jaar ons inderdaad geen windeieren gelegd. De onderscheiden manifestaties die wij hebben georganiseerd, zijn stuk voor stuk succesvol geweest: naar actualiteitswaarde, naar inhoud, naar vorm en naar publieke belangstelling. Soms kregen zij, zonder het te willen, zowaar voorspellende gaven.

Een en ander mag duidelijk worden uit het programma van zowel de traditionele thematische bijeenkomsten rond onderwerpen betreffende de binnenlandse actualiteit: de communautaire aangelegenheden, de veiligheid en het onderwijs, maar evenzeer uit de samenwerking met het Liberaal Vlaams Studentenverbond en Liberales die een meer internationale dimensie hadden. Wij openden de dans op 22 februari 2006 met een 'klassieker': de staatshervorming. VLD-fractieleider in de Federale Kamer Fons Borginon pleitte voor een goedgevulde zaal voor een realistische staatshervorming, wars van opgeklopte romantiek, van beladen symboliek, van opbodpolitiek en van verbale krachtpatserij.

Geen communautair opbod

Voorwaar, beste vrienden, na de al dan niet bewuste grappen en andere losse flodders die wij de afgelopen maanden omtrent de staatshervorming hebben mogen ondergaan, ziet het ernaar uit, dat de politiek van het 'gezond verstand' nu ook bij de meer serieuze francophone

gesprekspartners veld begint te winnen en dat de wederzijdse opbodpolitiek stilaan wijkt voor enig realisme. Het LVV heeft zich al die tijd niet laten verleiden om in de welles-nietes-spelletjes stelling te kiezen. Ook al kan niemand ons -uitgerekend op dat terrein- verdenken van zelfverloochening, het leek ons zonder meer verstandig om het kruit zo lang mogelijk droog te houden en te wachten tot de serieuze voorstellen ter tafel kwamen.

Op 3 mei was veiligheidsexpert Brice De Ruyver aan de beurt met een betoog over 'De veiligheidsuitdagingen in een geglobaliseerde wereld', een onderwerp dat, naar aanleiding van de mp3-moord in het centraal station in Brussel, meer dan actueel was.

Exit de Stemmenkampioen

Op 21 juni lichtte prof. Frank Thevissen (V.U.B.) een tip van de sluier op achter de werkwijze van de 'stemmenkampioen'. Zijn uiteenzetting over het 'temptation island onder de peilingen' maakte in ieder geval duidelijk dat, ongeacht de perceptie van velen, het helemaal niet in de bedoeling ligt om, zoals een klassieke opiniepeiling dat beoogt, verkiezingsuitslagen te voorspellen, wél te bepalen wie wat kiest en ook wanneer en waarom hij zulks doet. Het feit, dat, ondanks de niet-representativiteit van de peilingen, de 'stemmenkampioen' er -naar eigen zeggen althans- toch in slaagt relatief dicht bij de uiteindelijke resultaten te komen, koppelt Thevissen aan de deelname van zogenaamde onbeslist...die stemmen immers ook. Wat de 'stemmenkampioen' enkele maanden later ten aanzien van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen aan prognoses zou laten uitschijnen, was andere koek: hier zouden de afwijkingen tussen de vooropgezette en werkelijke uitslagen soms ontstellend hoog zijn. Maar omdat het LVV niet gaarne over

één nacht ijs gaat, nodigde het op 18 oktober professor Stefaan Fiers, hoogleraar politieke wetenschappen aan de KU Leuven, uit voor een analyse van de voorbije gemeente- en provincieraadsverkiezingen. 'Hoe blauw oogt Vlaanderen na de gemeente- en provincieraadsverkiezingen?' was de vraag die wij aan de professor stelden. En wat bleek: de VLD ging in 78,1% van de gemeenten achteruit en in 21,9% vooruit, m.a.w. de door de peilingen aangekondigde electorale tsunami die de liberalen weg zou spoelen, viel al bij al nogal mee. Met één fundamentele bedenking: de VLD is wel degelijk het slachtoffer geworden van de zogenaamde 'self fulfilling prophecy' van de peilingen, reden waarom professor Fiers ervoor pleitte om "iets" te doen aan peilingen vlak vóór verkiezingen. In ieder geval zal onze perceptie niet langer door de voorspellingen van de 'stemmenkampioen' worden vertroebeld, aangezien Frank Thevissen aankondigde dat hij er definitief mee stopt. Op 21 september was V.U.B.-rector Ben Van Camp bij ons te gast. Onder de uitdagende titel 'Is de VUB aan de bedelzak toe?', stelde Van Camp een aantal kritische vragen bij de huidige beleid ten aanzien van de Vlaamse universiteiten.

Internationale belangstelling

Zoals eerder gezegd, ging het LVV op 29 april, respectievelijk 13 mei de Europese, casu quo, internationale toer op. In samenwerking met het LVSV werd in april, in een colloquium inzake

Oscar de Wandel,
algemeen secretaris LVV

'Africa, not a common destination', een antwoord gezocht op de vraag of het Westen op humanitair, economisch en militair vlak nog een rol te vervullen heeft in Afrika

In mei kreeg Liberales het podium rond het thema 'Internationale (on)veiligheid: oorzaak en remedie'. Een ronduit prachtige affiche, met o.m. Dirk Verhofstadt (kernlid Liberales), professor Rik Coolsaet (Ugent), professor Marc Bossuyt (UA), Jos Geysels (Belgisch ambassadeur voor institutionele opbouw) en Karel De Gucht (Minister van Buitenlandse Zaken).

Sterckx als voorbeeld

Het Liberaal Vlaams Verbond sloot op 2 december het werkingsjaar 2006 feestelijk af met de toekenning van zijn Driejaarlijkse Prijs Herman Vanderpoorten aan Europarlementslid Dirk Sterckx. Iemand als Dirk Sterckx heeft zich in heel moeilijke ogenblikken met volle overgave ingezet voor de eenheid van de liberale beweging in het algemeen en van de VLD in het bijzonder.

Afscheid van Piet

Ik zou schromelijk tekortschieten in mijn opdracht, als ik in dit jaarverslag niet even stilstond bij een gebeurtenis die het LVV met grote droefheid en verslagenheid heeft vervuld. Op 5 juli overleed op 74-jarige leeftijd onze ere-algemeen secretaris Piet Van Brabant. In niet geringe mate heeft hij, gedurende een halve eeuw, mee het gelaat van het Vlaams liberalisme bepaald. Piet was een gedreven man, in de journalistiek, in de Vlaamse Beweging, in de vrijmetselarij, in het liberalisme én in het Liberaal Vlaams Verbond. Zijn gedrevenheid, het geloof in de kracht van het liberaal ideaal, verklaart waarom Piet Van Brabant naar het einde toe zo ongenadig van leer trok tegen de bekrompenheid die de afgelopen maanden de geesten van sommige liberale voormannen had verziekt. Hij kon er gewoon niet meer tegen: zij hadden met hun nooit-aflatend gekibbel, hun arrogantie en hun gebrek aan staatsmanschap op zijn ziel getrapt... Het ziet ernaar uit dat de VLD intussen in wat rustiger vaarwater terecht is

gekomen. Misschien was, ook daar, een catharsis nodig en moesten de verdwaalde geesten terug in de liberale fles... Back to basics!

Het kan -in deze context- geen toeval zijn, dat de tekst van het 'Manifest van Oxford' (1947) plots door menig rechtgeaarde liberaal wordt herontdekt. In een tijdspanne van enkele maanden vind ik de tekst van deze liberale beginselverklaring terug in een publicatie van de 'Raad Het Laatste Nieuws' (juni 2006), in het 'L-boekje' van de VLD (najaar 2006) en in het decembernummer van 'VLD magazine'. Zelf had ik er in mijn vorig jaarverslag -in tempore non suspecto- al naar verwezen als naar de "hoeksteen van het hedendaags liberalisme". Steunend op zijn bij uitstek liberaal-democratische beginselen van tolerantie, individuele vrijheid in denken en handelen, sociale beweging, solidariteit en optimisme had het LVV immers geen enkele moeite met de uitgangspunten van dit 'Manifest', wel integendeel, de doelstellingen van het Liberaal Vlaams Verbond zoals zij in 1913 waren neergeschreven, bleken een haast visionaire voorspelling te zijn van de kerngedachten die ook de opstellers van het 'Manifest van Oxford' hadden geïnspireerd.

Bevlogen premier

Inmiddels staat één zaak wel als een paal boven water: toen wij in het voorbije najaar in het dagelijks bestuur de idee opperden om premier Guy Verhofstadt uit te nodigen om vandaag onze nieuwjaarsreceptie met zijn voluntaristische bevlogenheid op te luisteren, bleken wij wel degelijk door de juiste muze te zijn geïnspireerd. Sinds 16 december 2006 is Guy Verhofstadt immers opnieuw de onbetwiste nummer één in politiek Belgenland. Het Liberaal Vlaams Verbond verheugt zich des te méér in het gegeven, dat het Vierde Burgermanifest van de premier, 'Pleidooi voor een open samenleving', de fundamenten van het liberalisme zoals zij in 1947 in het 'Manifest van Oxford' zijn verwoord, opnieuw hoog op de politieke kaart zet.

Oscar de Wandel